

Mnenje Odbor regij – Mehanizem Unije na področju civilne zaščite

(2012/C 277/16)

ODBOR REGIJ

- poudarja pomen preoblikovanja mehanizma od reaktivne in *ad hoc* narave mehanizma k bolj celovitemu, učinkovitemu in izboljššanemu pristopu;
- opozarja, da so lokalne in regionalne oblasti običajno glavni akterji v procesu upravljanja izrednih razmer, zato bi bilo primerno, da bi jih države članice upoštevale pri pripravi načrtov ocen tveganj in v načrtih obvladovanja tveganj;
- meni, da bi EU sporazumno z nacionalnimi oblastmi morala povečati število usposabljanj za zaposlene na lokalni in regionalni ravni, da bi tako zagotovila učinkovito odzivanje v izrednih razmerah;
- izraža trdno prepričanje, da bi EU morala ustanoviti platformo, ki bi jo bilo mogoče uporabljati za izmenjavo informacij in izkušenj med državami članicami ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi na področju obvladovanja nesreč;
- poudarja, da je treba natančneje opredeliti sklepe in prošnje za pomoč v primeru odzivanja na večje nesreče ali njihovega skorajšnjega pojava;
- meni, da je standardni model treba uporabiti kot podlago za načrte obvladovanja tveganj in tako zagotoviti primerljivost njihove vsebine;
- izraža prepričanje, da je treba uvesti časovni načrt, po katerem države članice redno posodablajo in predložijo načrte obvladovanja tveganj.

Poročevalec	Adam BANASZAK (PL/EA), član regionalne skupščine Kujavsko-Pomorjansko
Referenčni dokument	Predlog sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite COM(2011) 934 final

I. POLITIČNA PRIPOROČILA

ODBOR REGIJ

Splošne ugotovitve

1. z zadovoljstvom sprejema dejstvo, da je predlog sad politike Komisije na področju izboljševanja rešitev in večje skladnosti politike odzivanja na nesreče ter da prispeva k uresničevanju ciljev strategije Evropa 2020 in izboljšanju varnosti državljanov EU v okviru stockholmskega programa in strategije notranje varnosti EU;

2. ugotavlja, da so novi predlogi nastali na podlagi pregleda zakonodaje o civilni zaščiti in pridobljenih izkušnjah iz preteklih izrednih razmer;

3. z zadovoljstvom ugotavlja, da je ta predlog nov korak Komisije, katerega cilj je poenostavitev predlaganih pravnih predpisov in ki združuje v en sam zakonodajni predlog za leta 2014–2020 dosedanje rešitve na področju sodelovanja v zvezi s civilno zaščito na ravni EU, ki sta jih doslej urejala dva pravna instrumenta: Odločba Sveta 2007/779/ES, Euratom z dne 8. novembra 2007 o vzpostavitvi mehanizma Skupnosti na področju civilne zaščite in Odločba Sveta 2007/162/ES, Euratom z dne 5. marca 2007 o vzpostavitvi finančnega instrumenta za civilno zaščito;

4. opozarja, da so lokalne in regionalne oblasti običajno glavni akterji v procesu upravljanja izrednih razmer, zato mora eden izmed ciljev zakonodaje na področju civilne zaščite biti razširjanje informacij tistim, ki so odgovorni za krizno ukrepanje na regionalni in lokalni ravni;

5. poudarja, da bo okrepljeni mehanizem civilne zaščite prispeval k izvajanju solidarnostne klavzule; kot pozitivno ocenjuje, da je posebna pozornost namenjena zagotavljanju tesnega usklajevanja med civilno zaščito in humanitarno pomočjo ter skladnosti ukrepov, ki se izvajajo v okviru drugih politik in instrumentov Unije, zlasti na področju pravosodja, svobode in varnosti. Skladnost z drugimi finančnimi instrumenti EU bi morala izključevati dvojno financiranje;

6. se istoveti z načeli solidarnosti, sodelovanja, usklajevanja in podpore med državami ter lokalnimi in regionalnimi skupnostmi v EU na področju civilne zaščite in soglaša s stališčem

Komisije, da so za doseganje bolj poenotenih zmogljivosti EU za odzivanje v primeru naravnih nesreč potrebni prehod od ukrepov *ad hoc* k vnaprej načrtovanim ukrepom, uvedba celostne politike usposabljanj in vaj, upoštevanje večplastnosti ukrepov za preprečevanje naravnih nesreč (med katerimi so varstvo okolja, boj proti podnebnim spremembam, preprečevanje poplav in nevarnosti požarov, varnost, varovanje zdravja in regionalna politika) in olajšanje nadaljnjega sodelovanja med sodelujočimi državami;

7. zatem opozarja, da bi EU sporazumno z nacionalnimi oblastmi morala povečati število usposabljanj za zaposlene na lokalni in regionalni ravni, da bi tako zagotovila zadovoljivo začetno in predvsem učinkovito odzivanje v izrednih razmerah;

8. soglaša, da so ukrepi, povezani z izvajanjem civilne zaščite, temeljna naloga posameznih držav članic in da ta mehanizem ne more vplivati na prvenstveno odgovornost držav članic za varstvo ljudi, okolja in premoženja na njihovem ozemlju pred nesrečami. Glavni cilji mehanizma Unije na področju civilne zaščite bi morali biti podpora, koordinacija in dopolnjevanje ukrepov držav članic;

9. poudarja pomen krepitev sodelovanja med državami članicami ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi na področju civilne zaščite v primeru hudih kriznih razmer;

10. meni, da bi EU morala oprijemljivo opredeliti pomanjkanje sredstev in natančno ugotoviti, na kakšen način bi lahko pomagala državam članicam pri njihovih prizadevanjih za izboljšanje njihove pripravljenosti, zlasti na področju lokalnih in regionalnih oblasti. Države članice in EU bi si morale prizadevati za uporabo obstoječih sredstev, da bi se izognile dodatnim finančnim in upravnim obremenitvam, med drugim za lokalno in regionalno upravo;

11. izraža trdno prepričanje, da bi EU morala ustanoviti platformo, ki bi jo bilo mogoče uporabljati za izmenjavo informacij in izkušenj med državami članicami ter lokalnimi in regionalnimi oblastmi na področju obvladovanja nesreč;

12. poudarja, da morajo države članice ob podpori EU pri odzivanju na naravne nesreče vključiti lokalne in regionalne oblasti v zgodnji fazi ter uporabiti sistem upravljanja na več ravneh, ki se uporablja na področju kohezijske politike;

13. podpira predlog združevanja posameznih ciljev na področju preprečevanja, pripravljenosti in odzivanja na nesreče ter olajševanja hitrega in učinkovitega posredovanja v izrednih razmerah v primeru večjih nesreč ali ob njihovem skorajšnjem pojavu.

ODBOR REGIJ

Ocena sedanjih pomanjkljivosti in področij njihovega odpravljanja

14. meni, da mora biti izhodišče prihodnji ukrepov za poenostavitev načina delovanja tega mehanizma nadaljnja poenostavitev pravnih predpisov (predlog je že velik korak v to smer) in veljavnih postopkov, pa tudi njihova transparentnost in jasnost, kar bo prispevalo k zmanjšanju upravnih bremen. Ugotavlja, da bi bil standardni model lahko v pomoč pri oblikovanju posameznih načrtov obvladovanja tveganj. Zaradi odsotnosti tega modela je večja nevarnost, da bi bili načrti med seboj v nasprotju. Ker nista določena področje načrtov in njihova temeljna vsebina, se povečujejo stroški njihove priprave in je primerjava med njimi težavnejša, zlasti pa to postavlja pod vprašaj utemeljitev zahteve po tem, da države članice predložijo načrte;

15. poudarja, da lokalne in regionalne oblasti lahko zagotovijo takojšen odziv na nesreče, saj imajo poglobljeno znanje o lokalnih geografskih in družbenih razmerah. Ocenjuje kot primerno, da bi države članice upoštevale lokalne in regionalne oblasti pri pripravi načrtov ocen tveganj in v načrtih obvladovanja tveganj, saj imajo lokalne in regionalne oblasti pogosto večje pristojnosti in več znanja kot nacionalna raven, na primer na področju ocene tveganj;

16. ugotavlja, da finančni predpisi, ki jih vsebuje predlog o prometu, gredo v pravo smer ter da bi morali omogočiti izvajanje večjega števila ukrepov v krajšem času in povečanje števila držav, ki uporabljajo sredstva, saj je prevoz eden izmed glavnih stroškov v primeru mednarodnih misij;

17. podpira ukrepe Komisije za večjo dostopnost ustreznih prometnih sredstev, s katerimi naj bi podprli proces vzpostavljanja zmogljivosti za hitro ukrepanje na ravni Unije, pod pogojem, da so jasno opredeljeni namen, področje in pogoji morebitnega izvajanja teh ukrepov. Kot pozitivno ocenjuje možnost, da Komisija dopolni prevoz z dodatnimi prometnimi sredstvi, ki so potrebna za hitro odzivanje v večjih nesrečah;

18. poudarja pomen preoblikovanja mehanizma od reaktivne in *ad hoc* narave mehanizma k bolj celovitemu, učinkovitemu in izboljšanemu pristopu. Nujen je resničen prehod od sedanje zasnovane pomoči *ad hoc* na zgodnejše načrtovanje in hitro odzivanje;

19. razume namere Komisije glede širše opredelitve pojmov, ki jih vsebuje instrument in ki naj bi prispevala k večji prožnosti

in boljšemu delovanju mehanizma civilne zaščite. Vendar pa meni, da bi bila koristna natančnejša opredelitev v členu 4 sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o mehanizmu Unije na področju civilne zaščite, zlasti pojmov „nesreča“ in „večja nesreča“, saj bi v prihodnosti preprečila morebitne nepravilnosti pri uporabi sredstev podpore v državah članicah v okviru mehanizma;

20. soglaša s Komisijo, da je treba izboljšati dostop do kritičnih zmogljivosti za odzivanje, izboljšati prevozne rešitve in poenostaviti postopke za optimalno odzivanje in bolj vključevati preventivne politike;

21. pozdravlja prizadevanja Komisije za boljše zmogljivosti odzivanja v izrednih razmerah z večjo intenzivnostjo usposabljanj in vaj ter pripravo ustreznih kriznih načrtov.

ODBOR REGIJ

Glavni temelji politike civilne zaščite: preprečevanje, pripravljenost, odzivanje in zunanja razsežnost

22. se zavzema za to, da bi mehanizem temeljil na štirih glavnih delih politike na področju civilne zaščite: preprečevanju, pripravljenosti, odzivanju in zunanji razsežnosti ter njihovi dopolnitvi s finančnimi predpisi;

23. podpira ukrepe za spodbujanje držav članic in tretjih držav, katerih cilj je sprejeti celosten pristop k obvladovanju nesreč;

24. poudarja, da je zaradi preprečevanja škode, ki bi jo ljudem, premoženju in okolju povzročile nesreče, nujno sprejeti ukrepe za pridobitev in izboljšanje temeljnega znanja o tveganjih za nesreče, pa tudi njegovega nenehnega posodabljanja ter izmenjavo znanj, praks in informacij. Nujno je tudi ozaveščanje na področju preprečevanja tveganj in podpora državam članicam in tretjim državam pri sprejetih ukrepih, pri tem pa je treba posebno pozornost nameniti pripravi načrtov obvladovanja tveganj;

25. priznava, da so smiselni ukrepi, ki jih za zagotavljanje pripravljenosti načrtuje Komisija, med drugim ustanovitev središča za odzivanje v izrednih razmerah (središča ERC), upravljanje skupnega komunikacijskega in informacijskega sistema za primer nesreč (sistema CECIS), sodelovanje pri pripravi sistemov za odkrivanje nesreč ter zgodnje opozarjanje nanje in obveščanje o njih, pa tudi vzpostavljanje in vzdrževanje ekip strokovnjakov, modulov in drugih zmogljivosti ter sprejetje podpornih in dopolnilnih ukrepov (usposabljanj, razširjanja izkušenj in znanja). Hkrati Odbor meni, da je treba podrobneje opredeliti prispevek držav članic k ERC. Uporabljeni pojem „konkretni predlog“ je izjemno ohlapen. Središče za odzivanje v izrednih razmerah je treba tudi uskladiti z obstoječimi nacionalnimi in regionalnimi strukturami;

26. priznava smiselnost načrtovanih ukrepov Komisije v primeru prejema prošnje za dodelitev pomoči, ki jo država članica vložiti v primeru večjih nesreč ali ob njihovem skorajšnjem pojavu, zlasti glede ukrepov za lažjo mobilizacijo ekip, strokovnjakov, modulov in druge intervencijske podpore, ki niso del evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah;

27. podpira pobudo Komisije o vzpostavitvi evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah v obliki združevanja predhodno prostovoljno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic. V sodelovanju z državami članicami je treba opredeliti zahteve po kakovosti zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah. Hkrati opozarja, da je treba natančneje opredeliti način posredovanja informacij Komisiji o vzrokih, ki državam članicam onemogočajo, da bi bile te zmogljivosti na voljo v posameznih izrednih razmerah. Poleg tega je treba pojasniti, da teh zmogljivosti v posameznih izrednih razmerah ni več treba dajati na voljo, če se potrebujejo za lastne potrebe;

28. meni, da je bistvenega pomena, da se med informacije, ki se v okviru posodabljanja načrtov za obvladovanje tveganj posredujejo Komisiji, vključijo razlogi onemogočanja dostopa do zmogljivosti za odzivanje;

29. podpira ukrepe Komisije na področju vmesnih ocen evropske zmogljivosti za odzivanje v kriznih razmerah, ki bodo, če bodo učinkovito delovale, prispevale k doseganju zastavljenih posebnih ciljev.

ODBOR REGIJ

Sklepne ugotovitve

30. podpira pobudo Komisije za razširitev dodeljevanja finančne pomoči na podlagi tega sklepa, in sicer v kateri koli obliki, določeni v finančni uredbi, zlasti v obliki donacij, povračil stroškov, javnih naročil ali prispevkov v skrbniške sklade;

31. podpira prizadevanja Komisije za sprejetje ukrepov, katerih cilj je doseganje sinergije in dopolnjevanja z drugimi instrumenti Unije, ter ukrepov, ki izključujejo hkratno financiranje v okviru drugih finančnih instrumentov;

32. meni, da je smotrno, da Komisija sprejema ustrezne ukrepe, ki ob izvajanju finančnih ukrepov zagotavljajo ustrezno zaščito finančnih interesov Unije z uporabo preventivnih ukrepov proti goljufijam, korupciji in drugemu protipravnemu ravnanju;

33. obenem poudarja, da je treba natančneje opredeliti sklepe in prošnje za pomoč v primeru odzivanja na večje nesreče ali njihovega skorajšnjega pojava, da se tako izključijo morebitne nepravilnosti, ki bi bile posledica neustrezno opredeljenih pojmov.

II. PREDLOGI SPREMEMB

Predlog spremembe 1

Člen 4(2) – Opredelitve

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve:	V tem sklepu se uporabljajo naslednje opredelitve:
2. „večja nesreča“ pomeni vsako situacijo, ki negativno vpliva ali bi lahko negativno vplivala na ljudi, okolje ali premoženje in zaradi katere se lahko v okviru mehanizma zaprosi za pomoč;	2. „večja nesreča“ pomeni vsako situacijo, ki pokriva veliko območje in negativno vpliva ali bi lahko negativno vplivala na ljudi, okolje ali premoženje, <u>ki jo država članica EU z običajnimi razpoložljivimi varnostnimi sredstvi težko ustrezno obravnava in zaradi katere se lahko v okviru mehanizma zaprosi za pomoč</u> ;

Predlog spremembe 2

Člen 6 – Načrti za obvladovanje tveganj

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
1. Države članice za zagotavljanje učinkovitega sodelovanja v okviru mehanizma Komisiji sporočijo svoje načrte za obvladovanje tveganj.	1. Države članice za zagotavljanje učinkovitega sodelovanja v okviru mehanizma Komisiji sporočijo svoje načrte za obvladovanje tveganj <u>takoj, ko so pripravljeni</u> .

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
<p>2. V načrtih za obvladovanje tveganj se upoštevajo nacionalne ocene tveganj in druge relevantne ocene tveganj, uskladijo pa se z drugimi relevantnimi veljavnimi načrti v zadevni državi članici.</p> <p>3. Države članice najpozneje do konca leta 2016 zagotovijo, da so njihovi načrti za obvladovanje tveganj pripravljene in da Komisija prejeme njihovo najbolj posodobljeno različico.</p>	<p>2. V načrtih za obvladovanje tveganj se upoštevajo nacionalne, <u>regionalne in lokalne</u> ocene tveganj in druge relevantne ocene tveganj, uskladijo pa se z drugimi relevantnimi veljavnimi načrti v zadevni državi članici.</p> <p><u>3. Ne glede na prakse in postopke, ki veljajo v posamezni državi članici, naj načrti obvladovanja tveganj vsebujejo naslednje elemente:</u></p> <p><u>a. značilnosti tveganj in oceno možnosti, da bi nastopila, vključno z učinkom na kritično infrastrukturo ter načrt tveganj in nevarnosti,</u></p> <p><u>b. naloge in obveznosti udeležencev v kriznem upravljanju v mrežah za varnost, vključno z vlogo lokalnih in regionalnih oblasti pri obvladovanju tveganj,</u></p> <p><u>c. pregled virov in sredstev, načrtovanih za uporabo v izrednih razmerah.</u></p> <p><u>3 4. Države članice najpozneje do konca leta 2016 2014 zagotovijo, da so njihovi načrti za obvladovanje tveganj pripravljene in da predloženi Komisiji. Države članice sproti posodabljujejo načrte obvladovanja tveganj in jih vsaj enkrat letno ob koncu leta, od leta 2015 naprej, pošiljajo Komisiji prejeme njihovo najbolj posodobljeno različico.</u></p>

Obrazložitev

Odsotnost standardnega modela, v skladu s katerim naj bi oblikovali načrte obvladovanja tveganj, lahko povzroči pomembne razlike v vsebini posameznih načrtov. Poleg tega je nujno opredeliti in poudariti vlogo lokalnih in regionalnih oblasti, saj se te glede na podrobno poznavanje lokalnih geografskih in družbenih razmer lahko nemudoma odzovejo na nesrečo. Treba je predvideti časovni načrt za predložitev in redno posodabljanje načrtov obvladovanja tveganja, hkrati pa zahtevati takojšnjo posodobitev v primeru nenadnih in nepredvidenih sprememb v trenutnem načrtu.

Predlog spremembe 3

Člen 7(a) – Ukrepi Komisije na področju splošne pripravljenosti

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
<p>Komisija v zvezi s splošno pripravljenostjo izvede naslednje ukrepe:</p> <p>(a) vzpostavi in vodi središče za odzivanje v izrednih razmerah (v nadaljnjem besedilu: središče ERC), ki zagotavlja operativne zmogljivosti neprekinjeno 24 ur na dan, sedem dni na teden, ter služi državam članicam in Komisiji za namene mehanizma;</p>	<p>Komisija v zvezi s splošno pripravljenostjo izvede naslednje ukrepe:</p> <p>(a) vzpostavi in vodi središče za odzivanje v izrednih razmerah (v nadaljnjem besedilu: središče ERC), <u>ki je usklajeno z obstoječimi nacionalnimi in regionalnimi strukturami in</u> ki zagotavlja operativne zmogljivosti neprekinjeno 24 ur na dan, sedem dni na teden, ter služi državam članicam in Komisiji za namene mehanizma;</p>

Obrazložitev

V zvezi z ustanovitvijo in upravljanjem središča za odzivanje v izrednih razmerah bi bilo treba v vsakem primeru zagotoviti, da na evropski ravni ne nastanejo vzporedne strukture in nejasni operativni procesi. Zato je treba v členu 7 predloga sklepa, ki ureja ERC, določiti, da je treba upoštevati nacionalne in regionalne strukture ter središče ERC z njimi uskladiti.

Predlog spremembe 4

Člen 11(3) in člen 11(7) – Evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
<p>1. Vzpostavi se evropska zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah v obliki združevanja predhodno prostovoljno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic.</p> <p>2. Komisija v sodelovanju z državami članicami na podlagi referenčnih scenarijev vrstno in številčno opredeli zmogljivosti, ki so potrebne za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah (v nadaljnjem besedilu: ciljna zmogljivost).</p> <p>3. Komisija opredeli kakovostne zahteve za zmogljivosti, ki se odredijo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah. Države članice so odgovorne za zagotavljanje njihove kakovosti.</p> <p>4. Komisija uveljavi in vodi postopek za certificiranje in registracijo zmogljivosti, ki jih dajo države članice na voljo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah.</p> <p>5. Države članice prostovoljno opredelijo in registrirajo zmogljivosti, ki jih odredijo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah. Večnacionalne module, ki jih zagotovita dve ali več držav članic, skupaj registrirajo vse zadevne države članice.</p> <p>6. Registrirane zmogljivosti v okviru evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah so na voljo za operacije odzivanja v izrednih razmerah v okviru mehanizma, in sicer na zahtevo Komisije prek središča ERC. Države članice čim je mogoče obvestijo Komisijo o vsakem neovrgljivem razlogu, ki jim preprečuje, da bi dale te zmogljivosti na voljo v posameznih izrednih razmerah.</p> <p>7. Zmogljivosti bodo v primeru uporabe ostale pod nadzorom in vodstvom držav članic. Komisija prek središča ERC zagotavlja koordinacijo različnih zmogljivosti. V času, ko se zmogljivosti ne uporabljajo v operacijah v okviru mehanizma, so na voljo za nacionalne namene držav članic.</p> <p>8. Države članice in Komisija zagotovijo ustrezno prepoznavnost intervencij evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah.</p>	<p>1. Vzpostavi se evropska zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah v obliki združevanja predhodno prostovoljno odrejenih odzivnih zmogljivosti držav članic.</p> <p>2. Komisija v sodelovanju z državami članicami na podlagi referenčnih scenarijev vrstno in številčno opredeli zmogljivosti, ki so potrebne za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah (v nadaljnjem besedilu: ciljna zmogljivost).</p> <p>3. Komisija v sodelovanju z državami članicami opredeli kakovostne zahteve za zmogljivosti, ki se odredijo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah. Države članice so odgovorne za zagotavljanje njihove kakovosti.</p> <p>4. Komisija uveljavi in vodi postopek za certificiranje in registracijo zmogljivosti, ki jih dajo države članice na voljo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah.</p> <p>5. Države članice prostovoljno opredelijo in registrirajo zmogljivosti, ki jih odredijo za evropsko zmogljivost za odzivanje v izrednih razmerah. Večnacionalne module, ki jih zagotovita dve ali več držav članic, skupaj registrirajo vse zadevne države članice.</p> <p>6. Registrirane zmogljivosti v okviru evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah so na voljo za operacije odzivanja v izrednih razmerah v okviru mehanizma, in sicer na zahtevo Komisije prek središča ERC. Države članice čim je mogoče obvestijo Komisijo o vsakem neovrgljivem razlogu, ki jim preprečuje, da bi dale te zmogljivosti na voljo v posameznih izrednih razmerah.</p> <p>7. Zmogljivosti bodo v primeru uporabe ostale pod nadzorom in vodstvom držav članic. Komisija prek središča ERC zagotavlja koordinacijo različnih zmogljivosti. V času, ko se zmogljivosti ne uporabljajo v operacijah v okviru mehanizma, so na voljo za nacionalne namene držav članic.</p> <p>8. Države članice in Komisija zagotovijo ustrezno prepoznavnost intervencij evropske zmogljivosti za odzivanje v izrednih razmerah.</p>

Predlog spremembe 5

Člen 15 – Odzivanje na večje nesreče v Uniji

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
<p>1. Če se v Uniji zgodi večja nesreča ali ji takšna nesreča preti, lahko država članica zaprosi za pomoč prek središča ERC. Prošnja mora vsebovati kar najbolj natančne podatke.</p>	<p>1. Če se v Uniji zgodi večja nesreča ali ji takšna nesreča preti, lahko država članica zaprosi za pomoč prek središča ERC. Prošnja mora vsebovati kar najbolj natančne vsaj naslednje podatke:</p>

Predlog Komisije	Predlog spremembe OR
	<p>a. <u>vrsto večje nesreče.</u></p> <p>b. <u>obseg območja, ki je prizadeto zaradi nesreče, in območje, kamor se utegne razširiti.</u></p> <p>c. <u>čas, finančna sredstva in materialne vire, ki so potrebni za odpravo posledic grozeče ali že nastale nesreče.</u></p>

Obrazložitev

Natančnejše informacije, ki jih v primeru večje nesreče v prošnji za pomoč predloži država članica, omogočajo učinkovitejšo, natančnejšo in cenejšo pomoč v okviru mehanizma, omogočijo pa tudi doseganje zastavljenega cilja v krajšem časovnem obdobju, kar je v primeru nesreč izjemno pomembno.

V Bruslju, 19. julija 2012

Predsednica
Odbora regij
Mercedes BRESSO